

پری پارک

حله ناصری به بایونوساکت

نویسنده داستین بریدی

تصویرگر جسی بریدی

مترجم رضا بختیاری

فهرست

۷	فصل ۱: روح
۱۳	فصل ۲: واقعیت نمی‌دانم چی‌چی
۱۹	فصل ۳: ماشین حمل زیاله
۲۴	فصل ۴: السا
۳۰	فصل ۵: لیزیازی
۳۵	فصل ۶: گرفتمش
۳۸	فصل ۷: خفاش آتشی
۴۵	فصل ۸: محدوده
۴۹	فصل ۹: آر پی جی یخی
۵۶	فصل ۱۰: وینی
۶۳	فصل ۱۱: اتاق فرمان
۶۷	فصل ۱۲: دانشمند دیوانه
۷۲	فصل ۱۳: آزمایش
۸۰	فصل ۱۴: دزد دریابی
۸۶	فصل ۱۵: دسته
۹۲	فصل ۱۶: جعبه‌ی سیاه
۹۶	فصل ۱۷: بازی تمام شد
۱۰۱	فصل ۱۸: این دفعه واقعی است
۱۰۶	فصل ۱۹: پردازنده را تنظیم کن
۱۱۰	فصل ۲۰: واکنش زنجیره‌وار
۱۱۵	درباره‌ی نویسنده
۱۱۶	دانستنی‌های بیشتر

فصل ۱

روح

دیشب چه کار کردید؟ خوابیدید؟ نه بابا، چشم بسته غیب گفتید.
می خواهید بدانید من چی کار کردم؟ من با یک آقای نظامی صحبت کردم. البته نه یک نظامی واقعی که بخواهد من را به عنوان سرباز بفرستد ارتش (من دوازده سالم است و یک نظامی واقعی حرف خاصی با من ندارد). کسی که من با هاش صحبت کردم کلاً پانزده سانت قد داشت و پلاستیکی بود.

من معمولاً با اسباب بازی‌ها حرف نمی‌زنم (دیوانه نیستم که!)، ولی برای حرف زدن با این یکی، دلیل داشتم. خودش سر صحبت را باز کرد.

اولین باری که من این اسباب بازی را دیدم اصلاً اسباب بازی نبود؛ بلکه یک افسر واقعی بود توی بازی‌ای به اسم انفجار اساسی. دو هفته پیش، من و دوستم اریک کارنرده به دنیای بازی انفجار اساسی کشیده شدیم. با کوله‌پشتی پرنده^۱ پرواز کردیم، مجسمه‌ی آزادی را مثل موشک به آسمان فرستادیم و نزدیک بود یک آدم فضایی که به شکل خیلی ناجوری اسم‌هایمان را صدا می‌زد، ما را تا ابد توی بازی گیر بیندازد. داستانش طولانی است، خودتان باید بخوانیدش.

۱- یک کوله‌پشتی را تصور کنید که تویش موشک گذاشته باشدند. وقتی روی شانه‌هایتان می‌اندازینش و روشنش می‌کنید، پروازکن و به آسمان می‌روید. باحال است مگرنه؟ به این وسیله «کوله‌پشتی پرنده» می‌گویند.